

[Poul Dam.]

rettelse af noget, der svarer til det lokale folkeregister. Det låder sig udmærket gøre et meget begrænset antal kilometer herfra — kan det så virkelig passe, at det ikke skulle kunne lade sig gøre her i landet? Siden lovforslaget blev fremsat engang forrige år, er der yderligere sket dette, at det engelske underhus har vedtaget en regel om stemmeafgivning ved stedfortræder, altså for ægtefæller. Jeg indrømmer, at det er naturligvis en diskriminering af de stakkels mennesker, der ikke er gift, fordi de ikke har den samme chance, men man har altså både i Sverige og i England ment, at ægtefællen var en person med en så naturlig tilknytning til den syge, at man kunne lave en særordning dér. Jeg tror også, man kunne gøre det her; jeg kan ikke se, at vi skulle have større vanskeligheder ved det, end de har i henholdsvis England og Sverige.

Om forslaget til lov om ændring af lov om valg til folketinget skal jeg i øvrigt sige, at vi stadig mener, at regnskabspligten er rimelig. Det er klart, at med tilstrækkelig dygtige statsautoriserede revisorer, navnlig hvis de tilhører ens eget parti — vort parti har omhyggeligt antaget en statsautoriseret revisor fra et andet parti, for at enhver mistanke kunne bortvejres — så kan der laves forskellige ting, som gør, at regnskabspligten måske bliver illusorisk.

Forslaget er formuleret sådan, at der ikke bliver tale om friår; hvis partierne skal have garanti for at kunne opstille til valg, så skal de aflevere et regnskab hvert eneste år.

Måske kommer oplysningerne lidt efter, at de egentlig var interessante, for det, der er interessant, er selvfølgelig, at man aftenen før valget gerne ville have at vide, hvem der har betalt i de sidste tre uger, og det kan man jo næppe få nogen statsautoriseret revisor til at meddele med så kort varsel. Men man vil alligevel have en løbende regnskabspligt, og jeg tror, den vil være overordentlig nyttig. Den vil ikke mindst være ganske nyttig i forhold til en i offentligheden vidt udbredt mistillid til de politiske partier, og den mistillid synes jeg at alle de politiske partier måtte være interesseret i at få fjernet.

Det er med hensyn til partianmeldelsen blevet sagt — jeg tror, det var hr. Jens Chr. Christensen — at man burde virkelig, når

man brændte for en sag, kunne give sin underskrift til den. Ja, det kan man nok sige; nu er der bare det pinlige, at vi i grundloven og i hele vor demokratiske tradition har et princip om valghemmelighed. Der er meget omhyggelige regler imod krænkelse af valghemmeligheden; man må ikke engang føre kontrol med, om folk overhovedet har været henne og stemme; så kraftig omgærdelse er der på valghemmeligheden i øvrigt. Der er kun ét område, hvor den ikke gælder, nemlig når det gælder folk, der er så formastelige at have et nyt politisk standpunkt, som ikke har haft held til at komme herind i salen ved sidste valg. Disse mennesker skal kontrolleres på det allernøjeste og skal, hvad der selvfølgelig navnlig gælder i de små kommuner, som vi har haft hidtil, kontrolleres af deres egne bysbørn; der er ikke tale om valghemmelighed her. Det er i den klareste modstrid med grundlovens princip, ikke med ordene, for det har ikke været forudset, men med grundlovens princip, og jeg kan ikke forstå, at man ikke måtte ønske fra alle sider at få demokratiets spilleregler overholdt på dette område.

Det forekommer mig også, at det gælder med hensyn til spærrereglerne. Jeg kan meget vel se vanskelighederne med, at der skulle komme mange småpartier herind i salen. Jeg mener imidlertid, at den politiske historie viser, at uanset hvor let eller hvor svært det er for et lille parti at komme herind i salen, så kommer det hurtigt ud igen. Jeg tror, risikoen er meget lille. Et parti, der virkelig har en tilslutning i befolkningen, skal nok klare sig og skal nok blive hængende, men disse småpartier, som man opstiller som skræmmebilleder, er virkelig meget hurtigt passeret ud igen, selv efter at det måske først ved tredje forsøg — som med de uafhængige — lykkedes dem at komme ind. Sagen er jo, at så længe man overhovedet har en spærreregul, så betyder den, at en del mennesker stemmer under indtryk af spærrereglen, det vil sige, at de frygter for, at deres stemme går spildt. Afstemningen giver derfor ikke et korrekt billede af, hvorledes folk ville have stemt. Jeg tror, at vi får mere rene linjer, hvis spærrereglerne bliver gjort så lempelige som overhovedet muligt; jeg tror, vi får en klarere stemmeafgivelse.

Og så må jeg naturligvis sige noget om